

Chociaż nie wiem nic o jutrze

1. Cho - ciał nie wiem nic o ju - trze, ży - ję
 2. Mo - je brze - mię zda się lżej - sze, już nie
 3. Nie wiem co mi ju - tro nie - sie, blas - ki

1. wia - rą z dnia na dzie . Wiem, że brzask
 2. stra - szy ży - cia to . Po-przez chmu -
 3. sło - ca czy też zmierzch. A - le Ten

1. i sło - ca jutrz - nie, łat - wo przejdę - dą z blas - ku
 2. ry wi - dzę tę - czę, gdy On trzy - ma mo - ją
 3. co dba o pta - ki nie za - po - mni o mnie

1. w cie . Nic nie wie - dząc o przy - szło - ci,
 2. dło . Burz ni mro - ku tam nie bę - dzie,
 3. też. Choć ma dro - ga nie - raz wie - dzie

1. wie - rząc w to, co Je - zus rzekł. I - dę
 2. a - ni trosk, co bar - ki gną. Tam przy
 3. przez pło - mie - nie, po - wódź, łzy, a - le

1. za Nim w tej u - fno - ści, że On ze
 2. ko - cu zło - tej tę - czy, któ - ra wie -
 3. On prze - de mną i - dzie, jam u - kry -

1. mną bę - dzie szedł.
 2. dzie w Oj - ca dom.
 3. ty w Je - go krwi.

Nie wiem co mi ju - tro

nie - sie? Lecz spo - koj - nym wie - dząc to,

że mnie Je - zus w przy - szłość wie - dzie

i On trzy - ma mo - ją dło .

95 *Słowo Twoje jest pochodnią*

Ps. 119:105

1. Sło - wo Two - je jest po - cho - dnia no - gom mym.
2. Jak - że mo - gę ja o - czy - ścić ście - żki me?

1. Sło - wo Two - je jest świa - tło - ścią ścież - ce mej.
2. Je - śli bę - dę żyć, jak u - czy sło - wo Twe.

1. O - no wie - dzie mnie w świe - cie mro - cznym, złym.
2. By nie grze - szyc znów przed o - bli - czem Twym,

1. Sło - wo Two - je jest po - kar - mem du - szy mej.
2. chcę wy - ro - ki Twe za - cho - wać w ser - cu mym.